U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) W. H.**, **b) T. P.**, **c) J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2009, č. j. MV-58402-7/VS-2009, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ca 298/2009, o návrhu žalobce b) na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

takto:

I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 11 Ca 298/2009 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 15. 2. 2011**.

II. Navrhovateli b) **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel b) se svým podáním ze dne 8. 12. 2010, označeným jako „návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu“, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) téhož dne a tímto soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 12. 2010, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to nařízení ústního jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ca 298/2009. Svůj návrh odůvodnil tím, že v dané věci podal na uvedený soud stížnost na průtahy v řízení, místopředsedou městského soudu bylo přislíbeno vyřízení věci ve čtvrtém čtvrtletí letošního roku, avšak přesto soud je zcela nečinný.

Předsedkyně senátu 11 Ca Městského soudu v Praze JUDr. Hana Veberová ve svém vyjádření uvedla, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v roce 2008.

Z obsahu předloženého spisu městského soudu sp. zn. 11 Ca 298/2009 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelé a), b) a c) se žalobou ze dne 13. 10. 2009, která byla doručena uvedenému soudu téhož dne, domáhají zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra

ze dne 24. 8. 2009, č. j. MV-58402-7/VS-2009, kterým byla odmítnuta registrace občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení.

Městský soud po zahájení řízení nejprve dne 1. 12. 2009 vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu, který činí podle sazebníku soudních poplatků 2000 Kč, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy. Navrhovateli b) bylo toto usnesení doručeno dne 10. 12. 2009 a poté uvedený navrhovatel tento poplatek uhradil. Dne 7. 1. 2010 městský soud zaslal poučení o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat, žalovanému s kopií žaloby navrhovatelů a zároveň si od něj vyžádal předložení úplného správního spisu a vyjádření k žalobě. Žalovaný kromě vyjádření k žalobě soudu sdělil, že požadovaný správní spis byl uvedenému soudu předložen ke sp. zn. 11 Ca 234/2009 a dosud nebyl vrácen. Poté soud dne 5. 2. 2010 zaslal poučení o složení senátu a vyjádření žalovaného k žalobě navrhovatelům, kteří na toto vyjádření reagovali replikou ze dne 11. 2. 2010. Dne 3. 3. 2010 soud zaslal repliku navrhovatelů žalovanému. Dne 8. 12. 2010 podal navrhovatel b) shora uvedený návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“).

Podle odstavce 8 cit. usnesení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele b) na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že po výzvě k zaplacení soudního poplatku a jeho uhrazení navrhovatelem b) soud po poučení žalovaného o složení senátu a po obdržení vyjádření žalovaného poučil navrhovatele o složení senátu a zaslal jim vyjádření k žalobě. Navrhovatelé na toto vyjádření reagovali replikou, kterou soud zaslal dne 3. 3. 2010 žalovanému a od této doby neučinil žádný procesní úkon. Ze spisu je rovněž patrné, že v dané věci žaloba ani správní spis nejsou nijak rozsáhlé a účastníci řízení se žádným způsobem negativně nepodíleli na průběhu řízení a vždy po obdržení jakékoliv výzvy soudu na tuto reagovali a lhůty jim stanovené k provedení procesního úkonu dodrželi. Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je tak rozhodující, že po zahájení řízení od 3. 3. 2010, kdy soud učinil procesní úkon vůči žalovanému, až do doby podání návrhu na určení lhůty, tj. do 8. 12. 2010, soud neučinil žádný úkon směřující k projednání a rozhodnutí této věci. Na těchto skutečnostech nemůže nic změnit ani obecné vyjádření, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v roce 2008. K tomuto tvrzení

městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelů.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení a na dosavadní postup soudu, jak je uvedeno shora, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 15. 2. 2011, je městský soud vázán.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Návrh navrhovatele b) byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že navrhovatel b) náhradu žádných nákladů řízení neuplatňoval a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud rozhodl tak, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 5. ledna 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu